

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 48. Aatholicorum Principum officia Calvinistis Heidelbergensibus
impensa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII. „stadenses illæ infelices pactiones, quæ
 A. C. 1719. „dudum videlicet Anno 1707. ab He-
 „ministris claræ memoriæ Josephi du-
 „viveret, in Romanorum Imperato-
 „rem Electi Nepotis sui Sueci Admi-
 „nistri extorserunt, in Uratislaviæ
 „civitatibus, & diæcesibus fidei tuæ
 „hac sancta Sede commissis quovis pro-
 „fus effectu careant, ac si nunquam
 „emanassent, omniaque pristinum
 „statum restituantur, prout tuis die-
 „bus Septembris 1712. conscriptis li-
 „teris diserte Nobis pollicitus fuisti &c.

§. XLVIII.

*A catholicorum Principum officia Cal-
 vinistis Heidelbergensibus
 impensa.*

Electa Juris Insuperhabitis Palatini Electoris
publ. t. 19. tionibus Principes A catholici He-
pag. 604. delbergensium Calvinistarum causam
Relat. Hist. gnaviter urgebant, eamque Jacobus
Eccl. c. 14. Haldane Britanicus Orator, & Dominus
§. 12. bergius Legatus Hasso-Casselanus
 junctis viribus Viennæ in Aula Cæ-
 rea potenter agebant. Præprimis
 Rex Borussæ die vigesima Octobris
 Philippum Hechtium Schwezingæ
 posuit, sibi haud persuaderi posse, quod
 Elector contemptis Imperii legibus
 publicisque pactis Romano Clero Pro-
 testan-

testantes variis violentiis contra con- Sæc. XVIII.
 scientiæ libertatem vexandi arbitrium A. C. 1719.
 relinquere velit, sed potius ereptam
 Ecclesiam unacum ejusdem proventi-
 bus reddere, investum Simultaneum
 abolere, & ceteris religionum querelis
 medellam afferrè paratus sit. Verum
 ad hæc Elector per Baronem de Hil-
 lesheim, & Consiliarium Becker re-
 posuit, Regi haud ignotum esse, quod
 chorus in majoribus festivitibus, &
 pro sepulturis Palatinorum Principum
 nimis angustus esset, se vero jam du-
 dum aliam Ecclesiam pro solis Calvi-
 nistis suo ære ædificaturum, fuisse pol-
 licitum, hos vero hanc gratiam non
 modo respuisse, sed etiam ad poten-
 tiores Principes recurrendo frivolum
 movisse gravamen, cum tamen tam
 inter Catholicos quam Protestantes
 Principes nil magis commune esset,
 quam ut Tempa, Monasteria, aliaque
 publica loca salva Religionis libertate
 transmutentur. Attamen præfatus
 Orator opposuit, usitatam commuta-
 tionem dici haud posse, si Ecclesia ab
 Annis 150. possessa, & per publicam
 pacem adjudicata invitis Calvinistis vi
 eripiatur, novæ autem ædificandæ
 exemplum in & post pacem Westphali-
 cam ægre reperiri, in ea autem diserte
 statutum esse, *ut turbati, aut quocunque*
modo

Sæc. XVIII. modo destituti sine ulla exceptione restitu-
 A. C. 1719. tur, nec considerandum, a quo & a
 quem finem aliqua Ecclesia fuerit resti-
 cata, sed quis eam anno decreto
 possederit, aliunde vero Chorum
 amplum esse, ceterisque Catholicis
 huc septem alias Ecclesias esse re-
 quas: His perceptis Elector decla-
 vit, se hac in re nil Imperii pacis
 legibus adversum fuisse aggressum,
 que id coram Cæsare & Imperio, quo-
 rum sententia esset præstolanda, de-
 monstraturum: Borussiae autem Regem
 sæpe ab Electore interpellatum Catho-
 licis in Clivensi, Marchiana & Ravens-
 spurgenfi ditone oppressis hactenus
 nullum remedium adhibuisse, & in-
 per Magdeburgensi, Halberstadiensi
 & Mindensi Clero gravissimas ærummas
 fuisse comminatum. Enimvero Rex
 Borussiae in solis minis haud hæsit, sed
 singulari mandato die vigesima tertio
 Septembris in Ecclesia Cathedrali Munde-
 nsi Catholicis Religionis Catholicum
 cultum interdixit, & per Calvinianam
 Prædicantem ad populum dici, ac Tem-
 plum claudi, redditus sequestro addidit
 & Monachos in Principatu Halbersta-
 diensi ex tribus suis Monasteriis non
 non ex Hamerslebiensi conventu excep-
 jussit, Elector quoque Brunsvicensis
 necnon Hassiæ Landgravius Tempora
 Mon-

Monasteria Catholicorum in suis ditio- Sæc. XVIII.
 nibus occludi præcepit. Violenta hæc A. C. 1719.
 agendi ratio summopere displicuit Im-
 peratori, qui etiam die vigesima quarta
 Novembris per Cardinalem Saxonicum
 supremum in comitiis Ratisbonensibus
 Commissarium horum Principum Le-
 gatis significari jussit, Cæsarem a Prin-
 cipibus, de quibus Protestantes quere-
 rentur, per Cæsarea rescripta, ut totius
 controversiæ series sibi exponeretur,
 petiisse, eosque admonuisse, ut ad
 ulteriora non procederent, sed rem
 per pacificam transactionem compone-
 rent, sperasse se, hanc viam eo prom-
 ptius a Protestantibus ratam haberi,
 quo luculentius ipsimet per suos Le-
 gatos amicam compositionem suasif-
 sent, simulque declarassent, minus
 æquum esse, ut altera parte non au-
 dita via facti procederetur, minus vero,
 ut ipsi a jure retorsionis initium caus-
 facerent, sed potius Cæsaris judicium
 præstolarentur. Cum vero Protestantes
 caus-
 fæ inquisitionem supervacaneam
 esse censerent, ubi juxta annum regu-
 lativum sectæ libertas certo stabilita est,
 hinc non modo Catholicos in suis di-
 tionibus acriter vexabant, sed etiam
 Batavos, aliosque Principes ad parem
 Catholicorum oppressionem incitabant,
 vehementer querentibus Principibus
 Catho-

Sæc. XVIII. Catholicis, qui suam agendi rationem
 A. C. 1719. egregie vindicabant, & quamplurimum
 Religionis gravamina contra Protestantes exhibebant: Imperator quoque
 transmissio decreto querebatur, quod ipsi Cæsaream quidem auctoritate
 hac in causa implorassent, relicta autem
 tem juris via jus repressaliorum in
 perio haud tolerandum exercere, ad
 extrema remedia adhibere, violentas
 injurias comminari, per literas ecclesiasticas Danos, Batavos aliosque
 ad æquales vexationes concitare, priusquam accusati Electoris Palatinus
 vindicæ audirentur, & Cæsaris ius
 cium ferri posset, præfestine sibi metipsum
 jus dicere præsumerent, nec non ea, quæ
 ab Electoribus Catholicis gesta fuerant
 Cæsari imputare, verbisque hucusque
 non auditis Sacram Cæsaream Majestatem
 statem in publicis scriptis proscindere
 & in quibusdam Universitatibus principia
 ad integram rerum perturbationem
 nem tendentia tradere non reformarent,
 rent, sibi que non modo circa Reformationem
 censam clausulam, sed etiam alias in
 perii, Religionisque causas sententiam
 ferendi jus arrogarent: cum hæc omnia
 ad solum Cæsaris fore spectent, hinc
 Imperator cunctos Protestantes hortabatur,
 ut Aulico Consilii sententiæ, ad quam ante
 ipsi

ipsum
 rum
 præ
 lenfe
 Anni
 nullo
 Temp
 dition
 Heid
 tanti

Cur

ris p
 æqui
 Elect
 fine
 fertu
 fras
 scien
 ctus
 Heid
 Calv
 datis
 conf
 Wel
 tion
 supe
 trov
 Hi

ipsimet provocassent, stare velint. Sæc. XVIII.
A. C. 1719.
 rum Protestantium Principum Legati præter pacem Westphalicam & Hal-
 lense pactum aliam normam, nisi
 Anni 1705., agnoscere detrectabant,
 nulloque pacto Calvinistæ præfatum
 Templum Electori, proficuas etiam con-
 ditiones offerenti, seque Regiam suam
 Heidelbergam aliorum transferre mini-
 tanti cedere, pertinaciter decreverunt.

§. XLIX.

Hujus controversiæ exitus.

Cum vero Calvinistæ nec Cæsaris mo-
 nitis, nec amplis Palatini Electo-
 ris pollicitationibus, nec ipsius causæ
 æquitate ad officium redigi possent,
 Elector vero infaustam Catholicorum
 sine omni culpa oppressorum vicem mi-
 sertus esset, a suis Præfectis Calvini-
 stas in quibusdam locis in suæ con-
 scientiæ libertate turbatos fuisse edo-
 ctus, die decima quinta Februarii ad
 Heidelbergensem suam Curiam, &
 Calviniano - Ecclesiasticum Consilium
 datis literis præcepit, ut Calvinistæ
 conscientiæ libertate ipsis per pacem
 Westphalicam & Anni 1705. declara-
 tionem indulta perfrui permittantur. In-
 super die vigesima nona Februarii con-
 troversi Templi navim Calvinistis esse
Hist. Eccles. Tom. LXX. Z resti-